

dig officiel Maade er bragt til min Kundſkab, gaar ud paa, at Ombytning kun kan ſke for dem, ſom i Tiden fra 1884 til 20de Januar 1887 have erhvervet Gæſtgeberiadkomſt. Det gaar den kun ud paa, ſaa jeg maa her ønſte at ſaa nærmere Oplysning om dette Punkt. — Det ærede Medlem mener, at hvis man ikke omordner det nuværende Forhold, kan det føre til Misligheder af forſkellig Slags. Det forekommer mig nu nok at være en mærkelig Grund at anføre. Enhver Ting kan jo misbruges og føre til Misligheder, det kommer kun an paa at træffe en fornuftig Ordning. Men ſom ſagt, jeg har mange Gange beſtæftiget mig med Sagen og mange Gange ønſket at ſaa den ordnet, men jeg kan ikke gaa nogen anden Vej end at ſende den til Kommunalbeſtyrelſen og bede den tage den under Overvejelse endnu en Gang.

Ordføreren (Højmark): Den højtærede Indenrigsministers Udtalelſer angaaende Indſtilling under Nr. 1 fra 63 Gæſtgivere i København er jo ikke meget opmuntrende; men jeg tror alligevel, at naar den højtærede Indenrigsminister gør, ſom der er ſagt, underretter Magiſtraten om den Afſtemning, ſom nu ſkal foretages her, og ſom jeg haaber falder ud til Fordel for ſat hen- vije Andragendet til Ministeren, og i det hele taget gør den opmærksom herpaa, tror jeg alligevel, at den højtærede Ministers Standpunkt vil have den Indſtydelse, at Magiſtraten dog maatte vil ſtille ſig noget mere imødekommende. Jeg forſtaar den højtærede Ministers Standpunkt, naar han ſagde, at for dem, der havde løst Borgerſkab før Højſteretsdommen af 1887, blev der Udgang til at ſaa det ombyttet med Væb- terborgerſkab, men derimod ikke for dem, der havde løst Borgerſkab, eſter at Højſterets- dommen var falden. Nu tror jeg beſtemt eſter det Rendsſtab, jeg har, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgſtes (N. S. Larsen) har fuldtændig Ret i, at mange, der have løst Borgerſkab, før Højſteretsdommen ſaldt, ikke have kunnet ſaa det ombyttet, medens der er flere, der have løst det eſter 1887, ſom have ſaaet det ombyttet. — Med Henſyn til Indſtillingen Nr. 2 fra Danmarks Diablerforening maa jeg gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at det ſelvfølgelig aldrig har været Udvalgets Mening, hvad jeg heller ikke har udtalt, at det Forſlag, ſom Diablerforeningen eller dens Beſtyrelſe har gjort til en Bilov, var det, vi ſkulde have. Udvalget har kun villet henviſe Andragendet til Indenrigsministeren og ſtøtte det, for at viſe, at der virkelig er

Trang til Lovgivningsarbejde paa dette Om- raade, og derfor er det ogsaa foreſlaaet hen- viſt til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse. — Med Henſyn til Fiſteriet i Randers Fjord og Gudenaen har det ikke været Udvalgets Mening, og jeg tror egentlig heller ikke, mine Udtalelſer have givet Anled- ning til denne Opfattelse, at vi ſtillede os aldeles enſidig paa Fiſternes Stade. Lige ſaa lidt have vi foreſlaaet, paa hvilken Maade vi troede, Spørgsmaalet kunde løſes. Jeg har kun paapeget, hvad der var Udvalgets Me- ning, nemlig at det var et Spørgsmaal, med Henſyn til hvilket det var paatrængende nødvendigt, at der blev gjort noget; uden at vi have kunnet paaviſe, hvilken Vej man ſkulde gaa, lige ſaa lidt ſom vi have villet opfordre den højtærede Minister til at følge den Vej, ſom Kommiſſionens Betænkning af 1884 har anviſt. Vi have netop udtalt i Henſtillingen, at vi ønſtede Andragendet hen- viſt til Indenrigsministerens Underjøgeſe og Overvejelse for derved at holde os fri for noget beſtemt i den Henſeende. — Jeg ſkal hermed ſlutte og anbefale Tinget at ſtemme for de 3 Indſtillinger, der foreligge.

N. S. Larsen: Den højtærede Mini- ſters Udtalelſe om, at de paagældende Gæſt- givere ikke kunde ſiges at være i juridisk god Tro, kan jeg gerne indrømme; thi det for- holder ſig jo her, ſom Dickens en Gang har ſchildret det med Henſyn til en Gadedreng i Lon- don, at den juridiske Lov forudsætter, at der i hvert enkelt Hoved — det være nok ſaa lille — findes indſkrevet hele den gældende Lovgiv- ning og Retspraksis, og at hver den, ſom overtræder nogen herhen hørende Beſtem- melse, maa tage Skade for Hjemgæld. Lov- givningen gaar ogsaa her til Lands ud fra, at enhver af os har fuldtændig Rendsſtab til alle Retsbeſtemmelſer angaaende de for- ſkellige Forhold i Livet. For ſaa vidt kan det med Rette ſiges, at de paagældende An- dragere ikke ere i juridisk god Tro; men i Virkeligheden er Forholdet, eſter hvad jeg maa antage, dog det, at de have haft Høje til at gaa ud fra, da der blev meddeſt dem det paagældende Borgerſkab i Magiſtraten, at der ikke vilde blive faret frem imod dem, ſom senere ſtet er. Det er i det hele en be- ſlagelig Smaalighed, der her udviſes fra det offentlige Side, at man ikke kan beſtemme ſig til at bringe denne vel i ſig ſelv, men ikke for de vedkommende ubetydelige Sag ud af Verden.

Indenrigsministeren (Fingerslev): Det forekommer mig rigtignok, at Sammen- ligningen med Gadedrengene i London pas-